

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudkyň Mgr. et Mgr. Lenky Bahýřové, Ph.D. a Mgr. Věry Jachurové ve věci

žalobce: **J. J.,**
zastoupený advokátkou Mgr. Michaelou Vilhelmovou
se sídlem Na Můstku 383/1, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Český telekomunikační úřad**
se sídlem Sokolovská 219, 190 00 Praha 9

za účasti této osoby zúčastněné na řízení: Česká pošta, s.p.
se sídlem Politických vězňů 909/4, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 3. 2. 2017 č.j. ČTÚ-86 175/2016-603

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Soudní poplatek v uvedené výši bude žalobci vrácen z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právní zástupkyně žalobce advokátky Mgr. Michaely Vilhelmové.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu označeného v záhlaví tohoto usnesení (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut jeho rozklad a potvrzeno rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro oblast Praha ze dne 15. 8. 2016 č.j. ČTÚ-68 679/2016-631/III. vyř. – RoK, jímž správní orgán I. stupně nevyhověl námitce žalobce proti vyřízení reklamace vad poskytované poštovní služby. Žalobce v žalobě mj. uvedl, že dne 1. 12. 2015 podal na pobočce České pošty s.p., v Praze 8, PSČ 184 00 Balík do ruky s doplňkovou službou „Dobírka“ na částku 24 215 Kč. Dne 7. 12. 2015 zjistil, že jím odeslaný balík nebyl příjemci řádně doručen a nebyla vybrána ani dobírka. Následně službu reklamoval, dne 8.1.2016 urgoval vyřízení své reklamace a současně vznesl nárok na náhradu škody. Dne 8.1.2016 mu byla vyplacena částka 215 Kč. Česká pošta s.p., žalobcovu urgenci reklamace a uplatnění nároku na náhradu škody

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

vyřídila dne 21. 1. 2016 písemně tak, že žádosti na náhradu škody nevyhověla s odůvodněním, že výše škody, resp. skutečná hodnota zasílaného obsahu, nebyla dostatečně doložena.

2. Dne 13.7.2016 podal žalobce u Českého telekomunikačního úřadu návrh na zahájení řízení o peněžité plnění. Žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 8. 2016 č.j. ČTÚ-68 679/2016-631/III. vyř. – RoK ve výroku I. rozhodl, že námitce proti vyřízení reklamace vad poskytované poštovní služby se nevyhovuje, a ve výroku II. pak nevyhověl návrhu na uložení povinnosti odpůrci (tj. České poště, s.p.) uhradit navrhovateli částku 24.000,- Kč z titulu náhrady škody z poštovní přepravy spolu s úrokem z prodlení za ztracenou zásilku Balík do ruky. Rozklad, který žalobce proti tomuto rozhodnutí podal, byl napadeným rozhodnutím zamítnut.
3. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, protože žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav. Žalovaný se nezabýval meritem věci, tj. tím, že Česká pošta, s.p. převzala od žalobce k přepravě Balík do ruky s doplňkovou službou „Dobírka“, čímž se žalobcem uzavřela poštovní smlouvu v souladu s § 4 zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o poštovních službách“), na základě které se zavázala předmětný balík řádně doručit adresátovi a od adresáta vybrat stanovenou částku 24.215,- Kč. Z ustanovení zákona o poštovních službách a závazných Podmínek pošty nevyplývá, že by měl žalobce povinnost jakkoliv prokazovat hodnotu zásilky a tuto dokonce poště dokládat. Žalobce proto tento požadavek považuje za nezákonný.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že mu není zřejmé, z čeho žalobce dovodil příslušnost soudu rozhodujícího ve správním soudnictví, neboť napadené rozhodnutí není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.r.s. Dle § 36a odst. 1 písm. e) zákona o poštovních službách má žalovaný pravomoc rozhodovat o sporech v případě, že tak zmíněný zákon stanoví. Dle § 6a odst. 2 téhož zákona o právech a povinnostech účastníků řízení vyplývajících z poštovní smlouvy nebo zákona o poštovních službách rozhodne žalovaný na návrh v řízení podle § 6a odst. 1 zákona o poštovních službách. Spory vyplývající z poštovní smlouvy jsou soukromoprávní povahy. Pokud zvláštní zákon svěřil pravomoc rozhodnout spor správnímu orgánu, právní rámec pro jeho rozhodnutí je dán ustanovením § 141 odst. 1 správního řádu.
5. Žalovaný dále uvedl, že podání, kterým se na něj žalobce obrátil, bylo s ohledem na výše uvedené vyhodnoceno jako návrh na zahájení řízení o námitce proti vyřízení reklamace vad poskytované poštovní služby ve smyslu § 6a zákona o poštovních službách. Vzhledem k tomu, že právo podat návrh dle § 6a tohoto zákona je omezeno lhůtou jednoho měsíce od doručení vyřízení reklamace (resp. marného uplynutí lhůty stanovené pro její vyřízení), zabýval se předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu v napadeném rozhodnutí předně otázkou zachování této lhůty, přičemž dospěl k závěru, že právo podat návrh ve smyslu § 6a zákona o poštovních službách zaniklo v důsledku prekluze, což představuje překážku pro meritorní projednání, která byla sama o sobě důvodem pro nevyhovění návrhu.
6. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla vydána v souladu se správním řádem. Žalovaný je dle zákona ústředním správním orgánem pro výkon státní správy ve věcech poštovních služeb. Dle názoru žalobce nemá smlouva o poštovních službách soukromoprávní charakter, a i

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

kdyby tomu tak nebylo, nic to nemění na tom, že pokud správní orgán vydává v rámci své zákonem svěřené pravomoci správní rozhodnutí, náleží jeho přezkum do výlučné pravomoci správních soudů.

7. Soud se v dané věci nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení a zda jde o žalobu přípustnou z hlediska příslušných ustanovení s.ř.s. Při těchto úvahách vyšel z následně uvedené právní úpravy:
8. Podle § 36a odst. 1 písm. e) zákona o poštovních službách Úřad podle tohoto zákona rozhoduje ve sporech, stanoví-li tak tento zákon.
9. Podle § 6a odst. 1 zákona o poštovních službách pokud provozovatel nevyhoví nebo nevyřídí reklamaci vad poskytované poštovní služby, je odesílatel nebo adresát oprávněn podat u Úřadu návrh na zahájení řízení o námitce proti vyřízení reklamace bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 1 měsíce ode dne doručení vyřízení reklamace nebo marného uplynutí lhůty pro její vyřízení, jinak právo uplatnit námitku zanikne. Podání návrhu podléhá správnímu poplatku.
10. Podle § 6a odst. 2 zákona o poštovních službách neuzavřou-li účastníci řízení smír nebo Úřad tento smír neschválí, Úřad rozhodne o tom, zda byla reklamace vyřízena řádně či nikoli. Na návrh Úřad rozhodne v řízení podle odstavce 1 o právech a povinnostech účastníků řízení vyplývajících z poštovní smlouvy nebo tohoto zákona. Lhůta pro vydání rozhodnutí činí 90 dnů. Tato lhůta může být u zvláště složitých sporů prodloužena. Strany musí být bez zbytečného odkladu informovány o prodloužení této lhůty a o celkové době, do kdy lze očekávat vydání rozhodnutí.
11. Podle § 68 písm. b) s.ř.s. je žaloba nepřipustná také tehdy, jde-li o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci, vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu.
12. Podle § 46 odst. 2 s.ř.s. soud návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.
13. Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně vyplývá, že žalovaný jím rozhodl o námitce žalobce proti vyřízení reklamace vad poskytované poštovní služby týkající se ztracené zásilky Balík Do ruky č. x, a zároveň o žalobcově návrhu na uložení povinnosti odpůrci (tj. České poště, s.p.) uhradit žalobci částku 24.000,- Kč z titulu náhrady škody z poštovní přepravy spolu se zákonným úrokem z prodlení za ztracenou zásilku. V dané věci se nejednalo o rozhodnutí správního orgánu o veřejných subjektivních právech žalobce, proti němuž lze účinně brojit žalobou u správního soudu ve smyslu § 2, § 4 odst. 1 a § 65 odst. 1 s.ř.s., ale o rozhodnutí správního orgánu ve sporu mezi žalobcem a společností Česká pošta, s.p., jakožto dvěma smluvními stranami uzavřené smlouvy o poskytnutí poštovní služby Balík Do ruky ohledně jejich povinností vyplývajících z této smlouvy a náhrady způsobené škody. Soud přisvědčuje argumentaci žalovaného, že spory mezi účastníky poštovní smlouvy jsou soukromoprávní povahy, stejně jako samotná poštovní smlouva, o jejíž soukromoprávní povaze svědčí jak charakter předmětu smlouvy (v souzené věci jím bylo dodání poštovní zásilky sjednaným způsobem příjemci), tak i rovné postavení obou stran smluvního vztahu. Soukromoprávnímu charakteru sporů o právech a povinnostech

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

vyplývající z poštovní smlouvy nasvědčuje též subsidiární použití občanského zákoníku na právní vztahy vznikající při poskytování poštovních služeb, které nejsou upraveny v § 4 až 15 zákona o poštovních službách (viz § 39 tohoto zákona). Žalobcem uplatněný požadavek na náhradu škody je pak nárokem ryze soukromoprávním. Napadené rozhodnutí, jímž bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno, proto není přezkoumatelné ve správním soudnictví, neboť se jedná o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci, vydané v mezích jeho zákonné pravomoci vymezené v § 6a odst. 2 zákona o poštovních službách.

14. To, že žalovaný při vydání napadeného rozhodnutí aplikoval správní řád, je pro posouzení charakteru daného sporu zcela irrelevantní. Vždy je totiž nutno vycházet z povahy sporného nároku, nikoliv pouze z procesního předpisu, který správní orgán při svém rozhodování užije. Správní řád je totiž subsidiárním předpisem, který správní orgány užívají při svém rozhodování vždy, neexistuje-li speciální procesní úprava v jiném právním předpise, a to jak při rozhodování o veřejných subjektivních právech a povinnostech, tak při rozhodování o soukromých právech účastníků řízení, je-li tato pravomoc správnímu orgánu svěřena.
15. Na danou věc je možno analogicky vztáhnout tento právní názor vyslovený v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2003 č.j. 6 A 60/2000 – 46: *„Rozhodnutí správního orgánu vydané na základě § 8 odst. 1 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, je rozhodnutím v soukromoprávní věci, neboť předmětem rozhodnutí je spor mezi uživatelem a poskytovatelem telekomunikační služby o plnění za poskytnuté služby, tj. spor o povinnosti uživatele platit za poskytnuté telefonní služby úhradu v rozsahu tehdy stanoveném Telefonním řádem a o oprávnění poskytovatele telefonních služeb jen v takto stanoveném rozsahu úhradu požadovat. Sama skutečnost, že řízení je regulováno správním řádem, nemá pro posouzení soukromoprávního či veřejnoprávního charakteru věci význam, neboť všechny orgány veřejné správy, jejichž rozhodnutí se projednávají podle části páté o.s.ř. ve znění účinném od 1. 1. 2003, se v procesních otázkách řídí právními předpisy veřejného práva.“*
16. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí je rozhodnutím správního orgánu v soukromoprávní věci, je žaloba proti němu podle § 68 písm. b) s.ř.s. nepřipustná. Soud proto žalobu podle § 46 odst. 2 s.ř.s. odmítl.
17. Názor vyjádřený žalobcem v replice, že pokud správní orgán vydává v rámci zákonem svěřené pravomoci správní rozhodnutí, náleží jeho přezkum do výlučné pravomoci správních soudů, je mylný. Tento názor pomíjí existenci těch rozhodnutí správních orgánů, o nichž podle § 46 odst. 2 s.ř.s. nepřísluší rozhodovat správním soudům, ale soudům civilním. Procesní postup, kterým se žalobce může domáhat ochrany svých práv u soudu, je zakotven v části páté o.s.ř. (ustanovení § 244 a násl.). Dle tam uvedené úpravy se účastníci řízení mohou svého práva domáhat návrhem v občanském soudním řízení, v němž již nebude napadené rozhodnutí pouze přezkoumáváno, ale ve kterém soud, dopěje-li k závěru, že o sporu nebo jiné právní věci má být rozhodnuto jinak, než rozhodl správní orgán, sám rozhodne ve věci samé. Žalobce však musí podat nový návrh – žalobu podle § 244 a násl. o.s.ř., jejíž náležitosti jsou upraveny v § 246 odst. 2 o.s.ř. Tuto žalobu je nutno podat ve lhůtě uvedené níže v bodu I. poučení u příslušného okresního (obvodního) soudu. V žalobě již nelze navrhopvat přezkoumání rozhodnutí, ale žalobce se jí musí domáhat přímo rozhodnutí soudu ve věci samé.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

18. Druhý výrok o vrácení soudního poplatku žalobci je odůvodněn ustanovením § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.
19. Třetí výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., neboť žaloba byla odmítnuta a soudem nebyly shledány důvody pro přiznání náhrady nákladů řízení žalobci podle věty druhé téhož zákonného ustanovení.

Poučení:

- I. V této věci se žalobce může domáhat svého práva podáním žaloby ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení (§ 46 odst. 2 s.ř.s.) u toho okresního (obvodního) soudu, který je obecným soudem účastníka, jemuž byla nebo podle návrhu podaného u správního orgánu měla být uložena povinnost k plnění (§ 249 odst. 1, § 250 odst. 1 písm. a/ o.s.ř.) a to tak, aby v této lhůtě žaloba došla soudu příslušnému k občanskému soudnímu řízení (§ 82 odst. 3 o.s.ř.)
- II. Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 15. srpna 2018

Mgr. Martin Kříž, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.